

79fbngw8ct 1/07/2024 ⇄

Εργασία στα Αρχαία Ελληνικά Β' Λυκείου

Περικλέους Επιτάφιος, Ημερολόγιο μάθησης

Αλεξοπούλου Θεοδώρα

⇄ Κεφάλαιο 35

Στο κεφάλαιο 35 είδαμε ότι ο Περικλής επικαλείται ως δυσκολία τους ακροατές, δηλαδή χρησιμοποιεί ένα τέχνασμα για να εξασφαλίσει την εύνοιά τους. Αναφέρει επίσης ότι όσοι ακροατές γνωρίζουν τα γεγονότα, και θεωρούν πως υποβαθμίζονται, ενώ όσοι δεν γνωρίζουν, τα θεωρούν υπερβολικά.

⇒ Κεφάλαιο 36

Στο κεφάλαιο 36 ο Περικλής αναφέρεται με συντομία στο εγκώμιο των προγόνων. Αναφέρει τρεις γενιές: τους **προγόνους**, που είναι το απώτερο μυθικό παρελθόν μέχρι το 479 π.Χ., τους **πατέρες** από το 478-476 π.Χ., που έγινε η ίδρυση της Αθηναϊκής συμμαχίας, και τέλος τους **σύγχρονους**, τη γενιά του Περικλή, η οποία αύξησε την αθηναϊκή ηγεμονία και εξασφάλισε την πολεμική αυτάρκεια και τα ειρινικά επιτεύγματα.

⇒ **Κεφάλαιο 37**

Στο κεφάλαιο 37 βλέπουμε πως ο έπαινος του αθηναϊκού πολιτεύματος ενισχύει το πατριωτικό φρόνημα των Αθηναίων, νιώθουν ότι είναι συντελεστές του Αθηναϊκού μεγαλείου. Ο Περικλής αναφέρει τα γνωρίσματα της αθηναϊκής δημοκρατίας, τα οποία είναι: **η αρχή της ισοπολιτείας**, δηλαδή οι πολίτες να έχουν ίσα δικαιώματα απέναντι στους νόμους, και την **αξιοκρατία**, δηλαδή να προτιμούνται στα δημόσια αξιώματα οι πολίτες με βάση την προσωπική ικανότητά τους.

⇒ **Κεφάλαιο 38**

Στο κεφάλαιο 38 διαβάζουμε για την ανάπαυλα της ζωής των Αθηναίων από την ένταση του πολέμου. Επίσης, αναφέρει την διοργάνωση των εορτών και των θυσιών, για την διαμονή σε περιποιημένα σπίτια και τέλος για την απόλαυση των αγαθών.

⇒ Κεφάλαιο 39

Σε αυτό το κεφάλαιο ο Περικλής αναφέρεται σε όλα τα πολεμικά έργα. Πιο συγκεκριμένα γίνεται σαφής στην αντιπαράθεση με τους Λακεδαιμονίους και στις διαφορές στον πόλεμο. Οι Αθηναίοι μαθαίνουν σκληραγωγία, πειθαρχία και ανδρεία που πηγάζει από τη συναίσθηση του χρέους. Επίσης, κανένας εχθρός δεν συνάντησε τη συνολική δύναμη των Αθηναίων συγκεντρωμένη. Τέλος, αναφέρει ότι αν συγκρουστούν οι εχθροί με μέρος των δυνάμεων τους, λένε ότι τους νίκησαν όλους, ενώ αν νικηθούν, λένε ότι νικήθηκαν όλοι μαζί.

⇒ Κεφάλαιο 40

Εδώ ο Περικλής αναλύει τη διαμόρφωση της προσωπικότητας του Αθηναίου πολίτη. Οι Αθηναίοι αγαπούν το ωραίο και το καλό, είναι εργατικοί, δραστήριοι και δεν θεωρούν τον πλούτο αυτοσκοπό. Επίσης συνδυάζουν τις επαγγελματικές απασχολήσεις με την υπεύθυνη γνώση των πολιτικών και είναι πρόθυμοι στους κινδύνους και στη λήψη αποφάσεων. Τέλος, αναφέρει πως αποκτούν φίλους ευεργετώντας τους και ωφελούν τους άλλους με ανιδιοτέλεια.

⇒ Κεφάλαιο 41

Στο κεφάλαιο 41 παρατηρούμε πως ο Περικλής υποστηρίζει ότι η Αθήνα ήταν ένα σχολείο για την Ελλάδα, κάτι που αποδεικνύεται από τη δύναμη της πόλης. Η Αθήνα είναι η μόνη σύγχρονη πόλη που καθίσταται ανώτερη από τις φήμες της και θα θαυμάζεται από τους μεταγενέστερους. Οι Αθηναίοι εξερεύνησαν θάλασσες και στεριές, πολέμησαν γενναία και ήταν διατεθειμένοι να υποστούν τα χειρότερα για να υπερασπιστούν την πόλη τους.

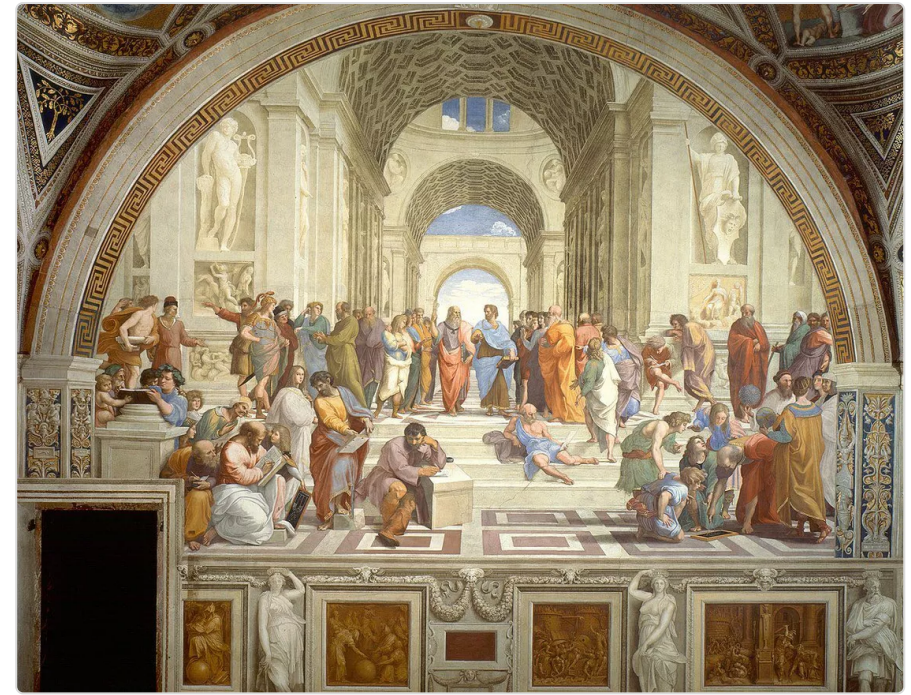
⇒ Κεφάλαιο 42

Στο κεφάλαιο 42 μαθαίνουμε για την αξία των Αθηναίων, όπως την παρουσιάζει ο Περικλής, ενώ αναφέρει ότι αυτοί δεν αγωνίζονται για τα ίδια ιδανικά που αγωνίζονται οι Σπαρτιάτες. Πιο συγκεκριμένα, γράφει πως κανένας Αθηναίος δεν δειλίασε εν όψει μάχης, ούτε πλούσιος ούτε φτωχός, καθώς θεώρησαν πιο ποθητή την τιμωρία των εχθρών τους. Επίσης, οι Αθηναίοι εναπόθεταν τις επιτυχίες τους στην ελπίδα και προτιμούσαν να αντισταθούν παρά να σωθούν.

⇒ Κεφάλαιο 43

Στο κεφάλαιο 43 ο Περικλής αναφέρεται στα πλεονεκτήματα που υπάρχουν στην αντίσταση στον εχθρό, κάτι που φαίνεται από τη δύναμη της Αθήνας και από τα κατορθώματα των Αθηναίων. Για τους Αθηναίους η ελευθερία είναι η ευτυχία και η δυνατή ψυχή, όχι η δειλία μπροστά στους κινδύνους του πολέμου. Ο Περικλής καταλήγει στο ότι ένας Αθηναίος με γενναίο φρόνημα πονάει περισσότερο από την ταπείνωση της δειλίας παρά από τον θάνατο που έρχεται σε στιγμή δύναμης.

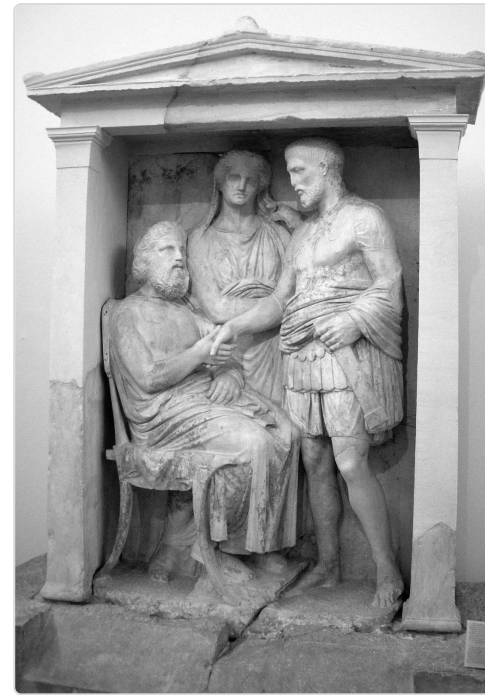
⇒ **Κεφάλαιο 44**

Στο κεφάλαιο 44 καταλαβαίνουμε ότι ο Περικλής προσπαθεί να παρηγορήσει τους γονείς των χαμένων ηρώων. Γράφει πως ο καλύτερος θάνατος ήταν αυτός που είχαν οι γιοι τους, γιατί ήταν τιμημένος. Τους ενθαρρύνει να κάνουν και άλλα παιδιά, αν είναι ακόμα σε ηλικία γονιμοποίησης, για να ξεχαστούν από το πένθος τους αλλά και να ενισχύσουν την ασφάλεια της πόλης, καθώς έτσι θα αποφεύγεται η ερήμωση της. Αλλά και στους πιο ηλικιωμένους γονείς αναφέρει ότι τα χρόνια που τους απομένουν είναι λίγα, και μπορούν να βρουν παρηγοριά στην δόξα των απογόνων τους. Αναφέρει πως η αίσθηση της τιμής δεν γερνάει ποτέ, και στα γερατειά η μεγαλύτερη τιμή δε είναι τα κέρδη, αλλά οι τιμές.

⇒ Κεφάλαιο 45

Σε αυτό το κεφάλαιο, ο Περικλής αναφέρεται στους γιους και στα αδέφια των σκοτωμένων. Υποστηρίζει ότι αυτοί πενέουν τον νεκρό τους συγγενή, αλλά με δυσκολία και αν δείξουν ξεχωριστή ανδρεία, γιατί αυτοί κρίνονται ως κατώτεροι από τους τιμημένους. Επίσης, επαινεί γυναίκες που μένουν χήρες, που δεν φαίνονται κατώτερες παρά το φύλο τους, και για την επιλήψιμη συμπεριφορά τους.

⇒ Κεφάλαιο 46

Τέλος, στο κεφάλαιο 46 ο Περικλής κλείνει τον λόγο του, αφού τίμησε τους σκοτωμένους, καθώς αναφέρει και ότι τα παιδιά αυτών θα φροντιστούν με δημόσια δαπάνη και ότι η πόλη θα καταθέσει στεφάνια σε αυτούς αλλά και στους εναπομείνοντες ως έπαθλο τέτοιων αγώνων.

